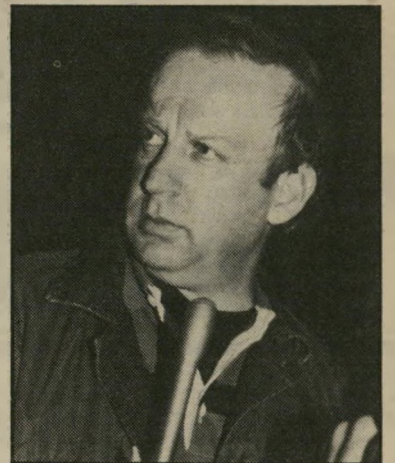

צ'ל"ש אומץ לב

● **לאיתן אורן**, שכנתו על פרשת תרזה אנגלוביץ בהשבע - יומן אירועים היתה רוגמה לעיתונאות אמיצה וחסרת־פניות. כך היו גם כתבתו של **מנשה רז** אריאל שרון, וכתבתה של **ג'ודי לוי** על שכונת־הרכבת בלוד. ● למפיקי מישר־החדשות של הטלוויזיה הלימודית, ערב חדש על סדרת־הכתבות שעסקה במשק המים בישראל. כסדרה הובא אחר הסקופים המדהימים של השנים האחרונות: שבישראל הומצאה שיטה חדשה לגירוש תושבים מהשטחים הכבושים, באמצעות אי־הקצאת מים במידה מספקת ליישובים הערביים. הדבר הוברר מעל לכל ספק באחת מכתבות הטירדה וגם באמצעות עדותו של נציב־המים לשעבר, צבי קנטור. מדיניות זו של עצירת מים, שהחלה בימי כהונתו של אריאל שרון כשר־החקלאות בממשלת־בגין הראשונה, שרירה וקימת עד עצם

כתב אורן עצמות יבשות

היום הזה, כאשר מטרתה היא לאלץ את האוכלוסיה החקלאית לצמצם את תפוקת־החקלאות שלה, ובסופו של דבר למכור את הארמות לספסרי־קרקעות יהודיים. מתוך הסידרה התברר כי ישוּב־המתנחלים כשטחים הכבושים זוכים להקצאות־מים מוגדלות, כנראה על חשבון היישובים הערביים.

צ'ל"ג

מסר נועני

● למערכת מבט של יום רביעי, על שידור

מאחורי המירקע

טי־אן־טי ב־מבט

ביום שבו בישר קול ישראל כמהדרות הבוקר הזה על תפיסת אנשי מחתרת טי־אן־טי, התכנסה ישיבת־הבוקר של מבט בצל אירוע חדשותי זה.

עד מהרה נתגלעו בישיבה חילוקי־דעות עקרוניים על אופן הריווח בין כתבים ותיקים **כאורי גולדשטיין**, שבש יום קודם לכן משרות־מילואים, ו**רפי חלבי**, ובין עורכי מבט. **יאיר שטרן ומיכאל קרפין**.

בעוד שקרפין החל משגר צוותי־כתבים לשטח, הציע גולדשטיין, "לעשות חושבים" ולחפש אחר דרך־ריווח חזותית־עניינית שמבט נדרש לה.

בשלב זה החלו עימותים קולניים בין מנהל חטיבת־החדשות, יאיר שטרן, ובין אורי גולדשטיין. שטרן שאל את גולדשטיין: "מדוע אתה מתערב בשיקול־הערכה של מבט? מה אתה בכלל נכנס איתנו לוויכוח?"

תגובתו המיידית של גולדשטיין: "אני לא נכנס איתך לוויכוח, מפני שאיתך אי־אפשר לנהל שום ויכוח על רמה אנושית..."

קודם לכן, כאשר ניסה גולדשטיין עדיין לשכנע את קרפין בשינוי אופן הריווח, הוא הוכיח את "הימים הטובים של מחלקת־החדשות".

כאן השיב לו קרפין: "תלך להעלות ויכרונות במקומות אחרים — כאן, ההצעות שלך לא רלוואנטיות"

צנזורה מכוונת

לצנזורה הצבאית יש באחרונה סיגנון־פעולה חדש, המורה על כיוון פוליטי.

כאשר משגרת מערכת מבט לצנזור הצבאי ידועות, הוא פוסל אותן, והן מתפרסמות למחרת־בבוקר בעיתוני־הבוקר. עד לערבו של אותו יום הן מאבדות מהאקטואליות שלהן.

רוגמה לפסילה שכזאת היתה הסיפור על השיפת מחתרת הרהבית. המידע הגיע לטלוויזיה, לא אושר לשידור, והותר לפירסום כחצות לילה.

כמה מאנשי צמרת רשות־השידור רואים במגמה זו של הצנזורה הצבאית ניסיון פוליטי להקטנת כוח־המתח של חדשות, המשפיעות על מירקע יותר מאשר בעיתון.

מרירות רבה שוררת בקרב הכתבים הפוליטיים והצבאיים של הטלוויזיה על שעורך

בורגים שכאלה

המעשה הטוב היחיד של הטלוויזיה־ישראלית בשנה האחרונה היה סירובה להעניק לשר־דבתיא יוסף בורג חגיגת יום־הולדת 75. בנוסף ששלחיו ביקשו ברשות־השידור, שליחי בורג פגו באמצעות נציג המסדר ל במליאה היוצאת של רשות השידור. **צבי ברנשטיין**. אל הנהלת רשות־השידור, וביקשו לערוך לכבוד תוכנית חיים שכאלה. הנהלת־הרשות דחתה את הצעת ברנשטיין. בטענה שבורג עורנו פוליטיקאי פעיל, ורק אם יפרשו ישקלו עריכת תוכנית חיים שכאלה עליו.

פס קול:

אהרונב נגד סגל

הכתב הוותיק **שמכון טסלר**, שב באחרונה משליחות רשות־השידור בכריטיניה, שב לעבודתו. טסלר אינו מראה את פניו בישיבות־הבוקר של מבט. המחלקה שאליה הוא משתייך עדיין. הוא מגיע מדי יום לבניין הטלוויזיה, פגש עם חבריו, הכתבים הוותיקים, אך מדיר רגליו מחטיבת החדשות ● על הפתיח לכתבת מבט שעסקה בגילוי מחתרת טי־אן־טי בידי עוזר הכתיבה־מריני, **ישראל סגל**, הגיב למחרת, בישיבת־הבוקר של מבט. הכתב לענייני־מישטרה, **אורי בהן־אהרונב**: "אני רואה שיש לנו עכשיו כתב־מישטרה נוסף..." ● שבתת הטכנאים, המסכים להיכנס ללבנון תמורת האש"ל המשולם להם בידי הנהלת רשות־השידור, הביאה לכך שביום שבו היו שלושה פיגועים בלבנון, שגרמו ל־15 פצועים, לא היה שום צוות־טלוויזיה בתחומי לבנון.

והטלוויזיה או לצימצום דראסטי. היו"ד והמנכ"ל, פרופ' ראובן ירח ויוסף לסיר, נמנעים בינתיים מלבצע זאת, עד שיוחלט בלישכת ראש־הממשלה מי יהיו היו"ד והמנכ"ל הבאים.

המשבר הכלכלי המאיים על הרשות מקורו בשיטה שהמציא שר־האוצר לשבר יורם ארדור, לחיסול הדרגתי של הרשות, באמצעות קיצוץ חלקה של הממשלה בתקציב הרשות (ראה טבלה).

ירידת חלקה של הממשלה בתקציב

טבלת התפתחות השנויים במרכיבי ההכנסות של תקציב הרשות בשנים 1980-84

שנה	השתתפות האוצר (ב-% מסך התקציב)	הכנסות מפרסומת (ב-% מסך התקציב)	הכנסות מגבית אגרה (ב-% מסך התקציב)	אגרה שנקבעה בפועל	אגרה תיאורטית השומרת על ערך ריאלי קבוע	% שנוי
1980	38.9	9.1	40.9	200		
1981	31.4	12.6	45.9	480	526	10%
1982	20.0	20.3	49.5	1,075	1,156	7.5%
1983	8.0	22.2	58.9	3,030	3,301	8.9%
1984	3.0	13.9	71.6	8,650	10,485	21%

רשות־השידור מ־38.9% בשנת 1980 ל־3% בשנת 1984 מסבירה את שחיקת רמת הסרטים והתוכניות.

א־יתמיכת הממשלה ברשות־השידור עשויה להביא למצב מישפטי מעניין, עשוי לקום תאגיד של משלמי אגרת־טלוויזיה והרדיו, שיתנו את מינוי הנהלת רשות־השידור במקום הממשלה. שחלקה בכיסוי תקציב הרשות הולך ומתבטל.

מבט חדל מלהתמודד עם הצנזורה, וחזר למערער על החלטותיה — כמקובל אצל עורכים אחרים.

הממשלה מחסלת את רשות השידור

רשות־השידור מצויה על סף משבר כלכלי, העשוי להביא בקרוב להפסקת שידורי הרדיו

הכתבה שתיארה את הפיגוע באוטובוס מס' 9 באשדוד. הכתב (שאינו נמנה עם עובדי הטלוויזיה) שיגר למערכת תמונות רבות שבהן ניראים חיפושים אחר ערבים, שנאספו ככל כבישי האיוור והונחו לצירי הדרך, כשבווימילחמה, מבלי שהוכח קשר כלשהו ביניהם ובין מבצעי־הפיגוע. בעבר נהגו כתבי מבט, במיקרים שכאלה,

פאפו החדש

נציג הימין הקיצוני, שיחליף את עורך־הדין **אדריין פאפו** בוועד־המנהל החדש של רשות־השידור. עלול להיות עורך־הדין **אליקים העצני**, תושב התנחלות קריית־ארבע. הנאבק מזה שנים למען חיסול חופש־הביטוי של הרשות. מתבשלת עיסקה קואליציונית, שעניינה חלוקת הכיסא השביעי בוועד־המנהל בין נציג התחייה העצני, ובין נציג תמ"י, **שלום דיני**. לשעבר ראש מועצת אופקים. יתרון אחד טמון במינוי של העצני לוועד־המנהל: אסור על חבר הוועד־המנהל להופיע ברדיו הטלוויזיה בלי אישור רוב חברי הוועד־המנהל.